

Denken en spreken

De ondertitel van misschien wel alle preken dit jaar is: 'bouwen op de Rots'. De Rots, dat is Jezus. De Bijbeltekst waar dit op gebaseerd, lezen we aan het eind van de Bergrede in Matteus 7

Matteus 7

24Wie deze woorden van Mij hoort en ernaar handelt, kan vergeleken worden met een wijs man, die zijn huis bouwde op een rots. 25Toen de regen neerstroomde en de beken buiten hun oevers traden, en er stormen opstaken en het huis van alle kanten belaagd werd, stortte het niet in, want het was gefundeerd op een rots.

Het gaat dus om horen en handelen! Bouwen op de Rots heeft te maken met horen en handelen. Dat is niet vrijblijvend, dat komt dichtbij, het vraagt om participatie, het haalt ons uit onze comfortzone. Het onderwijs van Jezus is nu eenmaal radicaal. Jezus was of is een wereldverbeteraar. Ik hoop dat jij ook de wereld wilt verbeteren. Ik hoop, dat jij gelooft, dat jij de wereld een stukje mooier kunt maken. Dat kan als we niet alleen horen, maar ook handelen.

Ik zal je de komende tijd soms prikkelen en uitdagen. Meer misschien dan je van me gewend bent. Dat heeft hiermee te maken... Maar realiseer je, ik zit in dezelfde boot. Ik ben, *net als jij*, ook aan het leren om te horen én te handelen.

Een paar weken geleden was ik bij een familie en één van de familieleden was helemaal doof. Ik voelde de behoefte om haar te betrekken in het gesprek dat gevoerd werd. Maar als iemand niet hoort wat je zegt en wat er gezegd wordt is dat erg moeilijk. En om eerlijk te zijn, het is ook niet echt gelukt. Het gaf mij een beetje een verdrietig gevoel. Het deed me denken aan hoe God zich soms moet voelen. God wil ons betrekken bij Zijn leven. Hij wil zich bekend maken. Ik denk dat we vaak niet horen wat Hij zegt. Ik denk dat we vaak een beetje doof zijn. En als er geen communicatie is dan is het verrekte moeilijk om een relatie te onderhouden en om het leven te delen.

Als we het grote verhaal van de Bijbel bekijken zien we dat God zich altijd ingespannen heeft om met ons, *met mensen zoals jij en ik*, te communiceren. Dat lezen we heel mooi in de volgende Psalm.

Psalm 19 is een psalm van David (ca. 1000 v.C.):

*2De hemel verhaalt van Gods majesteit,
het uitspansel roemt het werk van zijn handen,
3de dag zegt het voort aan de dag die komt,
de nacht vertelt het door aan de volgende nacht.
4Toch wordt er niets gezegd, geen woord gehoord,
het is een spraak zonder klank.
5Over heel de aarde gaat hun stem,
tot aan het einde van de wereld hun taal.
Daar heeft Hij een tent opgeslagen voor de zon:
6een jonge bruidegom die het bruidsbed verlaat,
een held die juichend voortsnel op zijn weg.
7Aan het ene einde van de hemel komt hij op,
aan het andere einde voltooit hij zijn loop,
niets blijft voor zijn gloed verborgen.*

David was een groot deel van zijn leven een schapsherder. Hij verstond de taal van de natuur, de taal van de seizoenen, de taal van de zon, de taal van de dag en de nacht. God communiceert naar alle mensen op deze aarde door Zijn schepping. Je hebt het vast weleens meegemaakt dat je onder diep onder de indruk bent geweest van een mooi natuurverschijnsel: de ondergaande zon, onweer, de zee of van ijs op de sloten. Of wetenschappers die diep onder de indruk raken over de oneindigheid van het heelal, of van de samenhang/werking van ons menselijk lichaam enz. Het is een diep besef van Gods grootheid, dat ons kan raken, een besef van nederigheid. Een besef dat we deel zijn van een groter geheel.

Ook Jezus spreekt over deze manier van communiceren, *door de natuur*, van de Vader:
Matteus 5

⁴³Jullie hebben gehoord dat gezegd werd: "Je moet je naaste liefhebben en je vijand haten." ⁴⁴Dit zeg Ik daarover: heb je vijanden lief en bid voor wie jullie vervolgen; ⁴⁵alleen dan zijn jullie werkelijk kinderen van je Vader in de hemel. Hij laat zijn zon immers opgaan over goede en slechte mensen en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

God probeert te communiceren met alle mensen. Hij geeft zijn goedheid aan alle mensen, goede en slechte, rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

En Hij roept jou en mij op om hetzelfde te doen!
--

Psalm 19 gaat verder:

*⁸De wet van de HEER is volmaakt:
levenskracht voor de mens.*

*De richtlijn van de HEER is betrouwbaar:
wijsheid voor de eenvoudige.*

*⁹De bevelen van de HEER zijn eenduidig:
vreugde voor het hart.*

*Het gebod van de HEER is helder:
licht voor de ogen.*

*¹⁰Het ontzag voor de HEER is zuiver,
houdt stand, voor altijd.*

*De voorschriften van de HEER zijn waarachtig,
rechtvaardig, geheel en al.*

*¹¹Ze zijn begeerlijker dan goud,
dan fijn goud in overvloed,
en zoeter dan honing,
dan honing vers uit de raat.*

*¹²Uw dienaar laat zich erdoor gezeggen,
wie ze opvolgt wordt rijk beloond.*

We weten dat God, via Mozes, de wet aan het volk Israël heeft gegeven. Deze Psalm bezingt het hart achter de wet. God communiceert iets door de wet heen. Het is een intens verlangen dat het goed gaat met de mens, *met jou en mij*.

'levenskracht voor de mens.'

'wijsheid voor de eenvoudige.'

'vreugde voor het hart.'

'licht voor de ogen.'

En de wet communiceert iets over het wezen, het karakter van God: *'volmaakt, betrouwbaar, eenduidig, helder, zuiver, waarachtig, rechtvaardig'* zegt David.

Wie de voorschriften van de Heer opvolgt wordt rijkelijk beloond. (vers 12)

Het is belangrijk om dit vers goed te verstaan. De voorschriften van de Heer leiden tot zegen. Het één is logischerwijze het gevolg van het ander.

Zijn voorschriften brengen zegen, voor iedereen, *daar hoef je niet eens gelovig voor te zijn!* (het is voor iedereen goed om niet te stelen, moorden, overspel te plegen of jaloers te zijn). God zit niet in de hemel te beoordelen of jij je aan zijn voorschriften houdt en of Hij je als gevolg daarvan moet zegenen. Als je de kleuren blauw en rood bij elkaar mengt wordt het paars. Dat is een logisch gevolg. Daar zit geen 'beslisser' tussen. Het kan niet anders. *Het is een soort 'natuurwet'.*

Het omgekeerde is ook waar. Paulus zegt:

Romeinen 6

23Het loon van de zonde is de dood,

Zonde berooft je van de zuurstof in je leven, berooft je van je vreugde, van je vrede. *Dat is dood, geestelijke dood...* Ook hier zit geen 'beslisser' tussen. Het is een ingeschapen natuurwet.

Het vers gaat gelukkig verder:

Romeinen 6

23Het loon van de zonde is de dood, maar de genade die God schenkt is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer.

We gaan terug naar onze Psalm. We hebben gezien dat David beschrijft dat God communiceert

- door de schepping en
- door de wet.

We lezen verder:

Psalm 19

12Uw dienaar laat zich erdoor gezeggen, wie ze opvolgt wordt rijk beloond.

13Maar wie kan al zijn fouten kennen?

Spreek mij vrij van verborgen zonden.

14Bescherm mij, uw dienaar, en laat hoogmoed niet over mij heersen, dan zal ik volmaakt zijn en bevrijd van grote zonde.

12Uw dienaar laat zich erdoor gezeggen,

David stemt duidelijk in met de voorschriften van de Heer.

Hij vertrouwt op de goedheid van God!

'Laat hoogmoed niet over mij heersen'

David heeft een nederige houding. Hij heeft het verlangen om de wil van de Heer te doen. Hij beseft dat een hoogmoedige houding hem niet helpt.

Jezus zegt 1000 jaar later in de Bergrede:

Matteus 5

*3'Gelukkig wie nederig van hart zijn,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.*

Nederigheid is de houding die nodig is om een deugdzaam en gelukkig leven te leiden. Het vraagt nederigheid om te erkennen dat je God nodig hebt in je leven. Het vraagt nederigheid om je leven in handen te leggen van de Heer.

Hier zit onze worsteling. De meeste mensen hebben tijd nodig om tot overgave aan God te komen. Bekende Bijbelse voorbeelden hiervan zijn bijvoorbeeld:

- *Jacob, die worstelde met de engel*
- *of Jona die niet naar Nineve wilde gaan*

Dat zijn prachtige verhalen om over te preken, misschien komt dat nog wel binnenkort.

'Laat hoogmoed niet over mij heersen' dat was het gebed van David. En dat mag ook mijn gebed zijn.

We zijn aan het eind gekomen van onze psalm.

Psalm 19

*15Laten de woorden van mijn mond U behagen,
de overpeinzingen van mijn hart U bekoren,
HEER, mijn rots, mijn bevrijder.*

Laat wat ik denk en wat ik spreek u behagen Heer.

Meestal heeft dat met elkaar te maken.

Denk je positief, *dan spreek je positief.*

Denk je negatief, *dan spreek je negatief.*

Wat er van binnen zit, komt er door middel van woorden uit.

Mensen bedanken mij regelmatig voor een preek. Zij zijn bemoedigd door iets wat ze ontvangen hebben. Door het te uiten, bemoedigen ze mij.

Er zijn soms ook mensen die naar mij toekomen en vertellen wat ik ook nog had moeten zeggen.

Het mag er allebei zijn natuurlijk. Maar het leert mij altijd veel over de ander. *Wat er in iemands denken omgaat, komt er met woorden uit.*

Luister je als *leerling* of luister je als *examinator*.

Matteus 5

*3'Gelukkig wie nederig van hart zijn,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.*

Ik wil een leerling zijn van Jezus.

Woorden zijn belangrijk.

Woorden kunnen genezing brengen.

Woorden kunnen iemand verwonden.

Woorden kunnen je dag maken.

Woorden kunnen je dag breken.

Psalm 19

*¹⁵Laten de woorden van mijn mond U behagen,
de overpeinzingen van mijn hart U bekoren,
HEER, mijn rots, mijn bevrijder.*

David bidt dit gebed tot zijn Heer, zijn rots en zijn bevrijder.

Als de Heer ook jouw rots en jouw bevrijder is,
dan ligt er een mooie uitdaging voor jou:

*¹⁵Laten de woorden van mijn mond U behagen,
de overpeinzingen van mijn hart U bekoren,*

De uitdaging is om woorden zo te gebruiken dat ze genezend zijn voor wie ze hoort.
--

Ik wil, door alles wat ik doe, door alle woorden die ik gebruik, bijdragen aan herstel van deze wereld, herstel van mensen.

AMEN